

ما پیگیری کردیم که بعد از مدتی زمینه ساز انعقاد قراردادی با شرکت توانیر به ارزش ۱۰ میلیون تومان برای نمونه سازی پره توربین نیروگاهی در سال ۱۳۶۹ شد. اجرای این پروژه، بضاعت و توانمندی مرکز را در این حوزه اثبات کرد.

تولد مپنا و توربین سازی

مدتی بعد، آقای مهندس مرجوی با تکیه بر همین توانمندی ها، شرکت مپنا (مدیریت پروژه های نیروگاهی ایران) را پایه گذاری کرد. به قول خودشان با یک میز در یک اتاق و با همان تفکر «ما می توانیم» پیگیر احداث نیروگاه شد. تا قبل از شروع به کار مپنا، نیروگاه های کشور را شرکت های زمینس، آلستوم و غیره می ساختند و پیمانکاران ایرانی صرفاً کارهای ساده را انجام می دادند. مپنا به عنوان یک پیمانکار قراردادهای ای پی سی [۸] شروع به ساخت نیروگاه کرد. به منظور اجرای این پروژه، شرکتی با نام توگا (توربین گازی ایران) با مدیریت آقای مهندس پارسا که مدیر واحد متالورژی مرکز تحقیقات پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد سازندگی بود، تأسیس شد. بخش اصلی توربین، پره است. برای ساخت پره توربین، کارخانه ای با نام پرتو (مخفف پره توربین) با مدیریت آقای دکتر بهمینی که مدتی رئیس مرکز بود، تأسیس شد. اغلب مدیران توگا و پرتو و تعدادی از نیروهای

اصلی شرکت بویلر سازی مپنا هم از مرکز بودند. با حصول این دستاوردهای عظیم طی مدتی کوتاه، پیش بینی ما به واقعیت بدل شد و برای همگان روشن شد که دستاوردهای مرکز تحقیقات جنگ جهاد، صرفاً ساخت پل، موشک و غیره نبود، بلکه دستاورد اصلی، پرورش نیروهای توانمندی بود که منشأ این تحولات بودند.

شکل گیری مپنا نیز مؤید توانمندی منابع انسانی مرکز بود. زمانی که آقای زنگنه وزیر نیرو بود، چندین بار عنوان کرد که «وزارت نیرو، ساخت نیروگاه ها را از مرکز تحقیقات پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد یاد گرفت»، اتفاقی که برکات زیادی برای کشور داشت. بخصوص اینکه اگر مپنا شکل نمی گرفت و ما در صنعت نیروگاهی خود کفا نمی شدیم، یقیناً کشورهای غربی با وضع تحریم های این حوزه، فشارهای فراوانی به کشور وارد می کردند. به هر حال در امتداد همین جریان، صنعت نیروگاهی کشور به جایی رسید که نه تنها هیچ مسئولی لحظه ای فکر نمی کند باید شرکت های خارجی برای ما نیروگاه بسازند، بلکه ده ها نیروگاه نیز برای سایر کشورها ساخته ایم. همان رویکردی که به ساخت موشک برای کشور منجر شد و کشور را از سایه بسیاری از تهدیدات امنیتی دشمنان خارج کرد.

[۱]- شریفیان: «موشک ها بر اساس نوع سوختشان به دو دسته کلی تقسیم می شوند: سوخت جامد و سوخت مایع. سوخت جامد نیز دو دسته است: یا دو پایه است یا کامپوزیت (مکرب). سوخت دو پایه در کاتیوشا و موشک های با برد کم استفاده می شود که موضوع این بحث نیست.»
 [۲]- ارقام دقیق در مستندات مرکز تحقیقات وجود دارد.
 [۳]- شریفیان: «بعدها که نمونه خارجی این میکسر را وارد کردیم، در کتابچه اش ذکر شده بود که در هر ۲۰۰ مورد ریخته گری، احتمال یک انفجار وجود دارد، اما در نمونه تولید شده توسط ما حتی یک مورد انفجار هم نداشتیم که نشان دهنده ایمنی و کیفیت بالای تجهیزات تولیدی ما بود.»
 [۴]- flow forming
 [۵]- CEP: Circular Error Probability
 [۶]- شریفیان: «صورت جلسات این تست ها هم در مرکز و هم در سازمان صنایع دفاع موجود است.»
 [۷]- کوره VIM با قابلیت ریخته گری تحت خلأ
 [۸]- Engineering & Procurement & Construction: مهندسی، خرید و ساخت

»
 «وزارت نیرو،
 ساخت نیروگاه ها
 را از مرکز تحقیقات
 پشتیبانی و
 مهندسی جنگ
 جهاد یاد گرفت»